

1767, 1 14
D. IO. AVGVST. HELLFELD

SERENISSIMI DVCIS SAXO-GOTHANI A CONSILIIIS AVLICIS
CODICIS ET NOVELL. PROFESSOR ORDIN. CVRIAE PROVINC.
ASSESSOR SCABIN. COLLEGII SENIOR ET FACVLT.
IVRID. H. T. EX-DECANVS

SOLEMNIA INAVGVRALIA

PRAENOBILISSIMI AC DOCTISSIMI

IVRIVM CANDIDATI

GEORGII FRIDERICI STARCKII

REGIM. ALTENB. ADVOCATI

INDICIT

AD DIEM XIII FEBRVARII MDCCCLXVII.

SIMVLQVE

DE PROBATIONE DIVIDVITATIS
TERRITORIORVM PER EXEMPLA

QVAEDAM DISSERIT.

IENAE LITTERIS SCHILLIANIS.

D. JOHANNES HELLFELD

ASSISTENS. COLLEGIUM SENIORUM ET JUNIORUM
MAG. H. T. BRUNNEN

SOLENNI EXAMINE

PHILOSOPHIAE AC THEOLOGIAE

IN RIVM CANDIDATI

GEORGI FRIDERICI STARCKII

REGII MAG. SENIORUM

INDICIT

AN DIE XI FEBRUARII MDCCCLXXII

SIMP. GUB.

DE PROBATIONE DIVINITATIS

TRIPARTITIONUM PER EXEMPLA

QUAE DAM HABENT

TERNAE LITTERAE SCHNEIDERII

§. I.

Feuda regalia, prout alibi demonstravi, in regula sunt indivisibilia. Huic regulae plures contradicunt Icti, vsus textus II. F. 55. in Germania negantes, eamque in rem ad exempla, quae in familiis illustrium exstant innumera, prouocant *). Ast frustraneo ausu exemplis contra legem pugnatur, quam ipsa Aurea Bulla, lex in Germania perpetuo valitura, confirmat. Haec enim ponit regulam **): *principatus congruit in sua integritate seruari, ut corroboretur iustitia et subiecti fideles pace gaudeant et quiete*, eamque deinde ad magnificos principatus, electoratus nempe, adplicat. Ipsa quoque utilitas publica commendat territoriorum indiuiduitatem *). Nam partitio frangit opes, discordiam inter propinquos ponit, et haud raro defensionem et dignitati reipublicae tuendae facit impares. Exempla, quae ad territoriorum diuisibilitatem probandam afferuntur, plerumque circumstantiis inuoluta sunt singularibus, adeoque obseruantiam legi contrariam probare nequeunt.

*) KNICHEN *de Saxon. non prouoc. iure* c. III. n. 263. Cap. IV. n. 191. CONRING *ad Lampad.* P. III. c. 5. §. 18. GAIL lib. II. obs. 153. n. 2.

***) tit. 25.

*) HERTIUS *elem. prud. civil.* P. II. sect. V. §. 4. GROTIUS I. B. et P. lib. II. c. 7. §. 14. 199. BODINVS *de rep.* lib. VI. p. 1149.

§. II.

Dantur nempe casus, quibus territoriorum diuisiones, salua lege diuisionem prohibente, fieri possunt. Diuiditur enim vel cum vel sine consensu imperatoris. Ibi diuisio est licita. Hic vero in regula prohibita. Non desunt tamen casus, quibus et sine imperatoris consensu diuisiones territoriorum subsistunt.

§. III.

Primo enim imperatoris consensus haud est necessarius, si non ipsum territorium diuiditur, sed solum plura territoria haecenus coniunctim possessa a se inuicem diuisione separantur. Non rara sunt exempla Electoris, Ducis, principis, qui praeter Electoratum vel Ducatum, adhuc alios possidet Ducatus, a principali territorio vel separatos, vel simul cum illo coniunctos. Huiusmodi compossessio plurium territoriorum non impedit, quo minus suo tempore eorum separatio fieri possit. Defuncto igitur possessore, pluribus filiis, seu agnatis successoribus relictis, hi territoria paterna vel agnatica inter se sine imper. consensu diuidere possunt, modo diuisio tali fiat ratione, vt singula territoria in sua persistant integritate, nec in partes scindantur.

§. IV.

Deinde territorii diuisio sine imperatoris consensu est permessa, si illud, vel integrum, vel magna eius pars allodii iure possidetur. Textus enim, qui territoriorum prohibent diuisionem, de feudis, non de allodiis loquuntur, eorumque dispositio ad allodia extendi nequit. Satis autem notum est, omnibus fere Germaniae territoriis plures intermixtas esse terras allodiales. Saepe quoque incertum est, quaenam ad allodium, quaenam ad feudum pertineant. Hoc casu terri-

territorii diuisio omnino fieri potest, modo ea, quae feudum regale indubie constituunt, indiuisa maneant.

§. V.

Porro territorii diuisio sine imperatoris consensu fieri potest, si illud ex feudis, quae dominos directos habent diuersos, est compositum. Sicuti enim feuda, quae a diuersis dominis recognoscuntur, per se separatae sunt substantiae, ita quoque nil obstat, quo minus plura haecce feuda, haecenus coniunctim possessa, diuisione diuersis cedant successoribus

§. VI.

Quarto, imperatoris consensu non indiget diuisio, si solum territorii administratio, eiusque reditus et exercitium iurium regalium diuiditur, ipsum vero dominium uile indiuisum in communiōe retinetur, et a Domino recognoscitur. Cum enim de rebus feudi et iurium exercitio uassallus liberum disponendi arbitrium habeat, eorum quoque diuisio inter plures feudi possessores non est prohibita. Huc spectant diuisiones in serenissima Domo Hassiaca obuiaae, de quibus OLDENDORPIUS annotat *): *Daß sowohl possessio ciuilis als auch dominium ipsum an den ganzen Fürstentum Hessen, darzu gehörigen Grafschaften, Land, Leuten, und sämtlichen Güttern, denen Herren Landgrafen aequaliter et pro indiuiso zustehn, und was davon getheilet worden, allein die Administration, emolumenta ac naturalem possessionem be- rühre.* Idem dicendum de terrarum partitionibus serenissimae Domus Saxonicae. Terrae enim Saxonicae, licet quoad exercitium regiminis et reditus sint diuisae, iure simultaneae inuestiturae in communi omnium Seren. agnatorum dominio existunt.

*) Vol. II. *Consil. Marp.* §. n. 97.

§. VII.

Exinde, quod plures dentur casus, quibus territoriorum Germanicorum diuisiones sunt permiffae, colligere licet, ex multitudine diuisionum non satis probari obseruantiam, legi diuisiones interdicens contrariam. Quod si enim huiusmodi exempla secundum omnes suas circumstantias examinantur, satis patebit, omnes fere territoriorum regalium diuisiones, aut cum consensu imperatoris esse factas, aut plura territoria haecenus coniunctim possessa, diuisione esse separata, aut non ipsum feudum, sed solum allodia feudo coniuncta, in diuisionem venisse, aut partitionem, non quoad feudi substantiam, sed solum quoad administrationem et redditus esse factam. Huiusmodi vero exempla, dum regulae non sunt contraria, consuetudinem repugnantem firmare nequeunt. Imo et illa exempla, quae diuisionem territoriorum sine imperatoris consensu quoad ipsam substantiam feudalem probant, ob defectum continuitatis actuum consuetudinem contra legem efficere nequeunt valituram, praesertim, cum errori, quo ius Romanum ad causas publicas applicandum crediderunt, originem debeant talia exempla.

§. VIII.

Territoria regalia feudalia sine imperatoris consensu non diuidi, sed in sua integritate conseruari debent. Hinc in diuisionibus illustrium non semper exacta seruari potest aequalitas, sed haud raro vni maius, alteri minus, in diuisione cedit territorium. Praecipue vero, si plura territoria diuersi sunt iuris, ita, vt alia iure singulari, primogeniturae nempe, alia iure communi successoribus deferantur, primogenitus terras, quarum intuitu primogeniturae iura obtinent, habet praecipuas, in reliquis vero pro-
uincias, iure communi pro sua parte succedit.

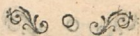
Sed

Sed hic abrumpo, et transeo ad id, quod finem huius scripturae principalem constituit, ad indicenda nempe solemnia dissertationis inauguralis

PRAENOBISSIMI ATQVE DOCTISSIMI SUPREMO-
RVM IN IVRE HONORVM
CANDIDATI
GEORGII FRIDERICI STARCKII.
RONNEBURGENSIS

De cuius vitae studiorumque ratione, quae nobis candidatus dignissimus exhibuit, hic inferimus.

Ego GEORGIUS FRIEDERICVS STARCKIVS, natus sum Ronneburgi anno millesimo Sepringentesimo trigesimo octavo, die XVII. Augusti. Parentibus gaudeo patrem, probo dolor! paulo ante huncce progressum mortuum, Ioannem Conradum Starckium, Sercniss. Ducis Saxo-Gorbani consiliarium, iure consultum studio peritum meritumque, matrem vero, Reginam Christinam, natam Titteliam, adhuc vivam, quam Deus longissime sospitem conseruet! Carissimi hi parentes a reueris amicis dexterrimorum virorum institutioni privatae me tradiderunt, et postea quam praecepta fidei, et quibus iuuenilis aetas imbuenda, literas apud hos didiceram, in lyceo Ronneburgensi ad doctrinam beate defuncti Rectoris M. Zeimeri accessi, et deinde in Gymnasium Altenburgense me contuli, cuius grauissimo Directori M. MOERLINO multa me debere, grata mente profiteor. Iactis ita in literis bonioribus fundamentis, anno MDCCCLVII. d. XXV. April. Salana vrbs in ciuem academicum me adsciuit. Ibi Logicam excellentissimus POLZIVS, praecepta moralia et ius naturae ILL: DARIESIVS mihi tradidit. In Institutionibus excell. TITTELIVM, in Pandectis et iure feudali ILLVSTR. HELLFELDIUM, in iure criminali PERILLVSTR. HEIMBURGIVM, in iure canonico consult: SONNESCHMIDIUM, me Doctores habuisse, magnam aestumo felicitatem. Eruditus quoque praelectionibus, quibus ILLVSTR. WALCHIVS h. r. Rector Academiae Magnus, in Struuii iurisprudentiam commentatus est, sedulo interfui. Postea anno MDCCCLX, Lipsam me contuli, eiusdemque Academiae professorum iuris

juris, nempe Hommelii et Zolleri, eruditioni juris me propriaui. Absolutis studiis academicis ad praxin forensensem sum admissus, paulo post honorem advocati aulici in Ducatu Altenburgensi obtinui, et administrationi iuriforum iudiciorum nobilium jam sum praepositus.

Cum igitur prae nobilissimus Candidatus iustam studiorum et honestam vitae rationem tenuit, eius desiderio, de obtinendis supremis in iure honoribus, ordo noster annuit, eumque ad consueta admisit examina, in quibus doctae textuum utriusque iuris explicatione et dubiorum resolutione plaeclaram iurium scientiam satis probavit. Inde non dubitauimus, eum ad disputationem admittere inauguralem, quam de usufructu nominum maritali sub praesidio VIRI MAGNIFICI CAROLI FRIDERICI WALCHII *Pandectarum profess. ordin. et h. t. academiae Rectoris* contra dubia eruditorum d. XIII. Februarii ex Ictorum cathedra defender. Huic actui, ut Magnificus Academiae Ex-Rector, Illustrissimus S. R. I. comes, Patres Academiae venerandi, Hospites cuiuscunque ordinis honoratissimi, nec minus generosissimi nobilissimique commilitones interesse, eumque honorifica sua praesentia splendidiorem reddere velint, mei ordinis, meoque nomine, obseruantissime et decenter rogo quaeſoque. Ienae d. XIII. Februarii MDCCCLXVII

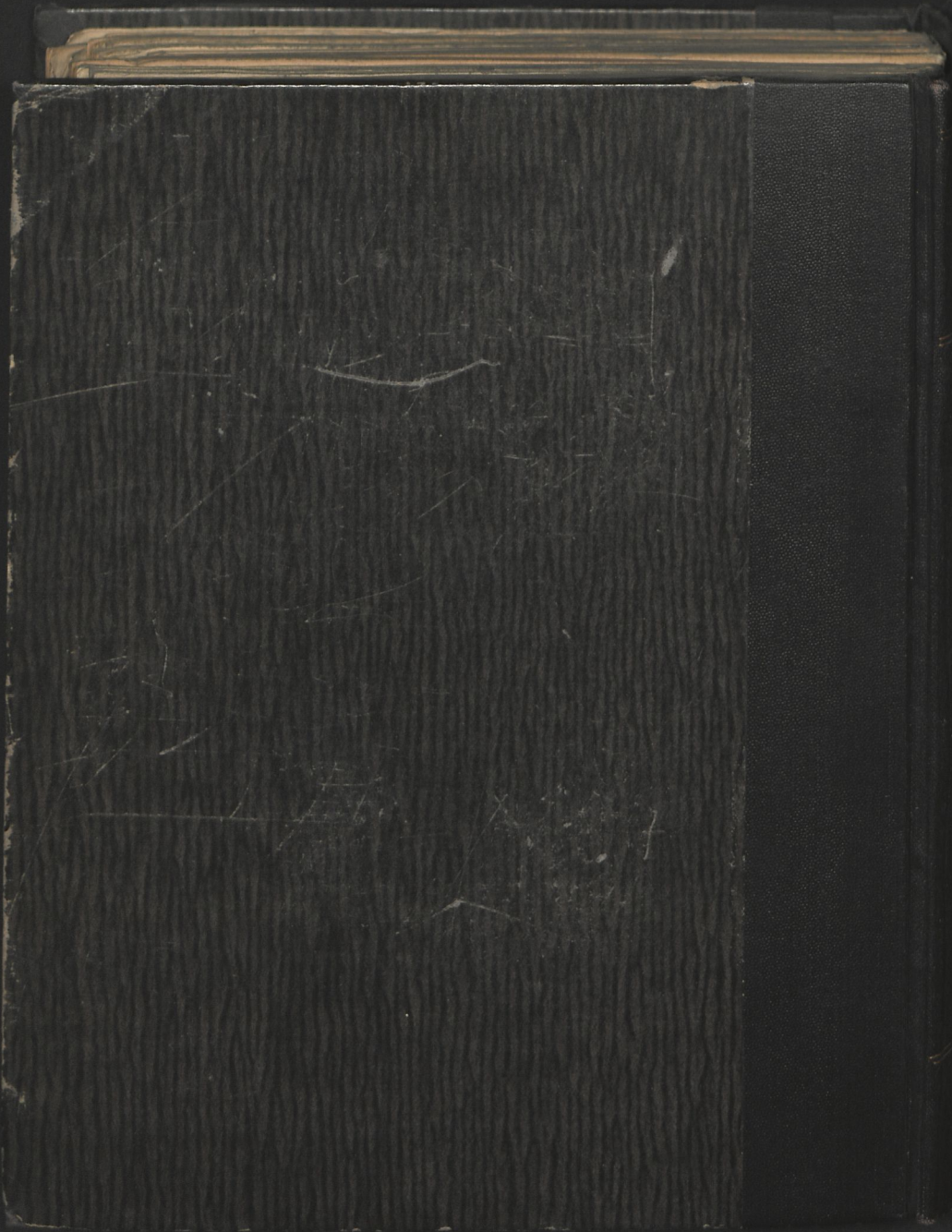
ULB Halle
004 453 824

3

Sb

1767, 1
14

D. IO. AVGVST. HELLFELD

SERENISSIMI DVVIS SAXO - GOTHANI A CONSILIIIS AVLICIS
CODICIS ET NOVELL. PROFESSOR ORDIN. CVRIAE PROVINC.
ASSESSOR SCABIN. COLLEGII SENIOR ET FACVLT.
IVRID. H. T. EX-DECANVS

SOLEMNIA INAVGVRALIA

PRAENOBILISSIMI AC DOCTISSIMI

IVRIVM CANDIDATI

GEORGII FRIDERICI STARCKII

REGIM. ALTENB. ADVOCATI

INDICIT

AD DIEM XIII FEBRVARII CIOIOCLLVII.

SIMVLQVE

DE PROBATIONE DIVIDVITATIS TERRITORIORVM PER EXEMPLA

QVAEDAM DISSERIT.

IENAE LITTERIS SCHILLIANIS.

